

Nr 61

Av fröken **Liljedahl**, *angående lönereglering för vissa översköterskor vid statens sinnessjukhus.*

I 11:e huvudtiteln punkt 29 sidan 119 upptager medicinalstyrelsen frågan om rekrytering till överskötersketjänsterna på laboratorium och röntgenavdelningar samt inom sysselsättningsterapien vid sinnessjukhusen. Medicinalstyrelsen anser, att svårigheten att rekrytera kvalificerade befattningshavare till dessa tjänster beror på den låga lönegradsplaceringen Ao 9. Vårdavdelningarnas översköterskor är inplacerade i Ao 10. Enligt den överenskommelse mellan civildepartementet och personalorganisationen, som reglerar denna lönesättning, må huvudmannen, därest han finner en tjänst å specialavdelning av speciellt kvalificerad arbetsuppgift, besluta inplacering av tjänsterna i lönegrad Ao 10.

En av de viktigaste uppgifterna inom en modern sinnessjukvård är ett intensivt bedrivet forskningsarbete. Detta utföres av läkare och hjälppersonal vid sidan om vården etc. av de sjuka. Förutsättningen för att den vetenskapligt utbildade läkaren skall kunna komma någon vart i sitt forskningsarbete är, att han kan lita på den hjälppersonal, som självständigt utför en rad av undersökningar efter hans ordinationer. Det är av vikt, att han har en röntgenöversköterska, som förstår hur såväl patienten skall behandlas som en rad inställningar skall ske för att röntgenfilmen skall visa det bästa möjliga resultat sett från diagnostisk synvinkel. För båda översköterskegrupperna gäller det icke endast att ha utomordentligt goda kunskaper på dessa områden, det gäller också att ha god hand med de sjuka, så att möjlighet finns att erhålla de prover, de röntgenbilder, som är förutsättningen för att diagnos skall kunna sättas. Det förefaller mig utan tvekan som om dessa tjänster kräver höga kvalifikationer av utövarna, detta så mycket mer som ett sinnessjukhus mera sällan är utrustat med en kunnig läkarlaborator, läkarröntgenolog. Vederbörande specialist kommer eventuellt för kortare besök för att avläsa resultatet av översköterskans arbete, eller ock åvilar denna uppgift den icke specialutbildade läkaren i sinnessjukvård vid sjukhuset.

Att vedervåga en igångsatt utredning om patientens sjukdom på grund av brist på personal, som uppstått därför att vederbörande grupp icke erbjudits de löneförmåner, bestående av en lönegradsuppflyttning, som skulle säkerställa denna rekrytering, förefaller orimligt. Att märka är även att för denna grupp saknas alla de befordringsmöjligheter, som står till buds för dem vid kroppssjukhusen. Med de varierande uppgifterna å kropps-

och sinnessjukhus kommer icke heller de specialkvalifikationer, som vederbörande erhåller å sinnessjukhusen, att lända henne till speciell merit å kroppssjukhusen.

Med åberopande av ovanstående hemställes,

att av medicinalstyrelsen föreslagna 36 överskötersketjänster vid statens sinnessjukhus å laboratorier och röntgenavdelningar inplaceras i lönegrad Ao 10 samt att erforderliga medel anslås härtill.

Stockholm den 22 januari 1958

Edith Liljedahl